

fører har dernæst bemærket, hvad det kunde hjælpe at yde denne Begunstigelse, saaledes som Lovforslaget har foreslaaet, for de første 6 Aar; thi hvad skulde saa ske, naar de 6 Aar vare forbi? Ja, saa vil jeg dertil svare: Saa skal der ske noiaagtig det Samme, som i sin Tid skete med Møllerne. Efterat de 9 eller 10 Aar vare forbi, maatte de finde sig i deres Skæbne. Man gav dem den Tid at løbe paa, at indrette sig i, men efter den Tid gjorde man ikke noget Videre for dem. Den ærede Ordfører bemærkede, at naar Lovforslaget har sat et vist Forhold mellem Afgiften af Karrum og Afgiften af det færdige Produkt, saa maa man holde sig til, at det er det i og for sig rette Forhold, og at der ikke er Anledning til at gjøre nogen Undtagelse derfra, idet den ærede Ordfører tilspøiede, at var det ikke det rigtige Forhold, maatte vi forandre det; men det er jo netop her Tilfældet, at det er ganske umuligt at angive et Forhold, som passer for alle de paaagjældende Virksomheder. Det fremgaar noksom af den givne Oversigt, at det nuværende Udbyttevarierer fra 17 til henved 33 Potter pr. Tde. Karrum, og at det altsaa er en Umulighed at angive et Forhold, som passer for alle Brænderier. Det Forholdstal, som Lovforslaget er gaaet ud fra, er, at 1 Tde. Karrum skulde svare til 28 Potter Produkt. Deraf følger, at ethvert af de nuværende Brænderier, som producerer over 28 Potter af 1 Tde. Karrum, er interesseret i at blive ved Karrumsbestatningen saalænge som muligt, idet den giver et mindre Skattekvantum, end om det gik over til Produktbestatning; men modsat ville alle de Brænderier, der producere Mindre end 28 Potter af 1 Tde. Karrum, gjennem Loven faae en relativ Medsættelse i Skatten; det forekommer mig ganske klart. Det store Antal af Brænderier, hvis nuværende Produktion ligger under 28, og som dog ere vel indrettede og vel drevne Brænderier, vil man gjennem Loven give Valget imellem, hvilken Bestatningsmaade de ville underkaste sig, og de ville selvfølgelig vælge den, som paalægger dem den mindste Skat; de ville vælge Produktbestatningen og altsaa gjennem Loven komme til at svare en mindre Skat end den, der har været forudsat; men dette Valg staar ikke frit for de Brænderier, der ikke kunne gaa over til Produktbestatning, og derfor

forekommer det mig ret billigt, at man giver en Bemyndigelse til, at de Brænderier, som ikke faae dette Valg, som altsaa ikke kunne profitere af Lovforslaget til at faae en Medsættelse i deres Skat, kan der ad anden Vej gives en Medsættelse.

Ordføveren (Mazen): Naar den ærede Minister bemærkede, at det Billighedshensyn, hvorefter der er Spørgsmaal, burde tages, hvad enten det Antal Brænderier, der er Tale om, er 1 eller 10, er jeg selvfølgelig fuldkommen enig deri, men jeg mener, at Billighedshensynet kan fyldestgøres paa væsentlig forskjellige Maader, efter som der er Tale om 1 eller mulig om 100 Brænderier, og i sidste Henseende, med Hensyn til Spørgsmaalet om Maaden, paa hvilken Billighedshensynet kan fyldestgøres, er det, at jeg fastholder, at de statistiske Oplysninger, som ikke foreligge, ville have Betydning. De ville have Betydning, naar vi ere naaede til 1890; til den Tid vil man kunne tilvejebringe dem, og saa vil der kunne være Spørgsmaal om at overveie alle de forskjellige Muligheder, hvorpaa jeg ikke nu skal gaa ind, med Hensyn til, hvorledes man skal komme den Slags smaa Brænderier til Hjælp, og da er det af Betydning, at man kjender, hvor mange man har at operere med, Noget, vi nu ikke vide. Det er fra dette Synspunkt, at jeg mener, at de statistiske Oplysninger maa være af Interesse, thi jeg maa fastholde, at er der Tale om et Brænderi, stiller Forholdet sig væsentlig anderledes, end naar der er Tale om mange, med Hensyn til de Udveie, som ogsaa jeg kunde ønske benyttede overfor et eller andet Brænderi. Dernæst omtalte den ærede Minister, at Obergangen til Produktbestatningen maatte føre til, at man hjalp de smaa Brænderier. Nu er Forholdet det, at der er Brænderier, som producere 10 til 12 Potter pr. Tønde Karrum, og andre, der producere 32. Der er altsaa en ufordelagtig Stilling for de mindre produktive, under den bestaaende Tilstand. Der er imidlertid nu Ingen, der hjælper paa de mindre produktive, men man siger, at det er Jølgerne af deres mindre gode Stilling, som de selv maa bære, og jeg ser ikke, hvorfor der er Anledning til at hjælpe paa dem, fordi